

Irene Roca Balcells

HORES DE POETA

*(Al cor del meu buit d'orelles vives,
m'hi naixien les mans,
La cerimònia blanca).*

Anagnòrisi I

Avui he vist altre cop les hores.
Les hores vives. Les he reconegut.
El ritual sense finalitat.
La mort de la memòria.
El moviment, el canvi, el plural, el paisatge, l'estàtic.
L'honestedat sense escapatòria.
La revolució.

Ningú no pot tocar-me la veritat,
la creació passiva,
la mort del camaleó. L'èpica.

Jo, sense mirall ni nom ni roba ni destí!
Al centre del diàleg.

Ningú no pot tocar-me l'èpica.
L'èpica de les meves hores vives.

Anagnòrisi II

"There is a crack in everything,
but that's how the light gets it"
Leonard Cohen

Hem crescut al cor d'una ressaca llarga.
Hem assistit al suïcidi de la paraula
-hem trencat les promeses,
Hem jugat al foc dels poetes muts-
Hem escopit als vestigis de Déu,
I ens hem banyat entre les cendres de l'art.
Hem vist desfer-se la lluna en l'aigua bruta d'un lavabo.
Hem trepitjat les ombres de les cases sense ombra.
Hem vist caure les torres.
Hem adorat la urgència als ulls d'un coït congelat.

Hem jugat a no veure les hores,
I les hores, mortes, se'ns han ficat a dins
per engolir el silenci.

Hem fet fang amb els cervells dels cadàvers.
Hem fet sexe amb els jocs de morts dels vius.
Ens hem masturbat amb la glòria dels vencedors vençuts.
No hem trobat l'amor als límits de la bellesa.
Hem trobat un poeta exasperat i una flor cloent-se.

I ens hem rebel·lat sense mirar endavant,

Quan la nostàlgia feia tant mal que semblava nova.

Anagnòrisi III

Hem tingut por de vèncer
I de no tenir retorn.
De parlar matant paraules,
De veure'ns amb les boques foradades.

D'anomenar l'origen del poema
Amb un sol mot.

(Què hagués passat?)

Hem estat temptats per l'inefable.

Ara

el poeta que renuncia és el que parla,

Després de tot, amic, obrim la boca.

Exposem-nos a l'abisme poblat

De les paraules.

Anagnòrisi IV

Orelles vives.

Ulls de silenci actiu.

Boca prudent però armada.

Cor.

Sexe delerós.

Anus terapèutic i nostàlgic.

Òrgans. Matèria inflamable del poema.

Flors a les tombes de les ensenyances!

I articular el tacte de les meves hores vives,

I exhalar el darrer perfum de les meves hores

Mortes.